

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

الحاج خلیل الله ناظم باختري
همبورگ - جرمني

نواي غربت - ۲

(بخش دوم)

رباعیات و دوبیتی ها

موكبِ جانانه

در گذرگاهِ حضورت خادمان ایستاده اند
هر طرف را بنگری پیر و جوان ایستاده اند
ساقی و جام می و سیخ کباب و ساز نی
ناظر و سکرتر و دروازه بان ایستاده اند

در عالم پرواز

زیبا صنمی دیدم در محفل خودمانی
چون لعل بدخشانی، یاقوتِ سمنگانی
از گردش چشمانش وز آتش هجرانش
پرواز همی کردم در ملک سلیمانی

کوچه مُعنبر

جشنیست که از خاطر دلبر شده باشد
اسبابِ طرب جمله برابر شده باشد
از عطر گل سنبل و شبو و صنوبر
سر تا قدم کوچه مُعنبر شده باشد

عقل و دانش

خدا لطفی به انسان کرده باشد جهانی را گلستان کرده باشد
ز روی دانش و عقل و تأمل هزاران مشکل آسان کرده باشد

دردِ کمر

مرد اگر بی زن شود شیون کند تا که باشد بار دیگر زن کند
گاه از دردِ کمر دارد فغان گاهی شوق دختر جرمن کند

طفل نوپا

به کرزی آن قدر گفتن چه فایده به صبح و شام و در خُفتن چه فایده
به کار مملکت طفل است ونوپا نداند رسم راه رفتن چه فایده

به ارتباط تجلیل و قدردانی از استادِ سخن

محترم محمد طاهر هاتف ملک الشعراء

کسی کو در سخن پویا نباشد به گلشن باشد و گویا نباشد
میان بلبلان پویا و گویا چو هاتف در جهان ما نباشد